Otrdiena, 2022. gada 15. februāris

P9_TA(2022)0017

Pieprasījums aizstāvēt *Mario Borghezio* imunitāti

Eiropas Parlamenta 2022. gada 15. februāra lēmums par pieprasījumu aizstāvēt *Mario Borghezio* privilēģijas un imunitāti (2021/2159(IMM))

(2022/C 342/25)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā *Mario Borghezio* 2018. gada 13. novembra pieprasījumu aizstāvēt viņa privilēģijas un imunitāti saistībā ar to kriminālprocesu *Imperia* provinces (Itālija) prokuratūras ierosinātajā lietā Nr. 81/96 R.G.N.R., par kuru paziņots 2019. gada 25. marta plenārsēdē. Šo pieprasījumu *Mario Borghezio* atkārtoja 2021. gada 27. maijā, un tas 2021. gada 7. jūlijā nodots Juridiskajai komitejai,

— pēc *Mario Borghezio* uzklausīšanas saskaņā ar Reglamenta 9. panta 6. punktu,

— ņemot vērā Protokola Nr. 7 par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 8. un 9. pantu, kā arī 1976. gada 20. septembra Akta par Eiropas Parlamenta deputātu ievēlēšanu tiešās vispārējās vēlēšanās 6. panta 2. punktu,

— ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas 2008. gada 21. oktobra, 2010. gada 19. marta, 2011. gada 6. septembra, 2013. gada 17. janvāra un 2019. gada 19. decembra spriedumu ([1]),

— ņemot vērā Reglamenta 5. panta 2. punktu, 7. un 9. pantu,

— ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A9-0015/2022),

A. tā kā *Mario Borghezio*, Eiropas Parlamenta deputāts līdz 2019. gada 2. jūlijam, pieprasīja aizstāvēt viņa parlamentāro imunitāti kriminālprocesā, kas ierosināts *Imperia* provinces prokuratūrā;

B. tā kā *Mario Borghezio* tiek inkriminēts strīds ar dzelzceļa uzņēmuma darbinieku, kurš esot liedzis viņam pārvadājumu ar vilcienu, jo viņam neesot bijusi derīgas braukšanas biļetes;

C. tā kā *Mario Borghezio* viņa uzklausīšanā Juridiskajā komitejā neko nav norādījis par to, kas ļautu secināt, ka minētais strīds būtu saistīts ar bijušā deputāta politiskā viedokļa paušanu;

D. tā kā inkriminētais nodarījums neattiecas uz viedokli, kas ir pausts, vai balsojumu, kas ir veikts, pildot Eiropas Parlamenta deputāta pienākumus, kā tas ir noteikts 7. protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 8. pantā;

E. tā kā Protokola Nr. 7 par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 9. pants attiecas tikai uz Eiropas Parlamenta deputātiem; tā kā *Mario Borghezio* bija Eiropas Parlamenta deputāts līdz 2019. gada 2. jūlijam; tā kā no Eiropas Parlamenta deputāta statusa zaudēšanas izriet arī ar to saistītās imunitātes zaudēšana, kuras ilgums saskaņā ar 7. protokola 9. pantu ir ierobežots un piesaistīts deputāta mandāta termiņam ([2]);

F. tā kā, no vienas puses, Parlaments nevar tikt pielīdzināts tiesai un, no otras puses, deputāts imunitātes atcelšanas procedūras kontekstā nevar tikt uzskatīts par apsūdzēto ([3]);

1. nolemj neaizstāvēt *Mario Borghezio* privilēģijas un imunitāti;

2. uzdod priekšsēdētājai šo lēmumu un atbildīgās komitejas ziņojumu nekavējoties nosūtīt Itālijas kompetentajai iestādei un *Mario Borghezio*.

([1]) Tiesas 2008. gada 21. oktobra spriedumi, *Marra/De Gregorio* un *Clemente*, C-200/07 un C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; Tiesas 2010. gada 19. marta spriedums, *Gollnisch*/Parlaments, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; Tiesas 2011. gada 6. septembra spriedums, *Patriciello*, C-163/10, ECLI: EU:C:2011:543; Tiesas 2013. gada 17. janvāra spriedumi, *Gollnisch*/Parlaments, T-346/11 un T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23; 2019. gada 19. decembra spriedums, *Junqueras Vies*, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115

([2]) Vispārējās tiesas spriedums T-284/17, 28. punkts.

([3]) Vispārējās tiesas 2019. gada 30. aprīļa spriedums, *Briois*/Parlaments, T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266.